

[Indenrigsministeren.]

socialt Lovgivning og Skattelovgivningen, bl. a. ogsaa gennem Luksusskatterne. Havde vi et fuldt retfærdigt indrettet Samfund, saa er det ganske givet, at vi ikke havde det Antal Luksusbygninger, vi har nu, og derfor vilde Problemet falde bort. Det er under det nuværende ogsaa efter min Mening uretfærdigt indrettede Samfund, at man faar saadanne Tilstande, hvor man bl. a. kan forsvare at gaa til en Beskatning af Luksusbygninger paa samme Maade som af andre af de skadeligste Former for Udfoldelse af Luksus. Det er dette, det ærede Medlem og hans Parti i Almindelighed ikke kan skelne imellem: de Tilstande, der er i det nuværende Samfund, og de Tilstande, som vilde fremkomme, dersom det retfærdige Samfund var indrettet. Det er det, der medfører, at det ærede Medlems Parti saa tidt under den praktiske Politik er med til at sætte sig imod alle Fremskridt.

Maa jeg i øvrigt sige til det ærede Medlem, at jeg forstaaer ikke hans Bemærkning om, at Lovforslaget her gaar ud paa at bibeholde Ejendomsskylden, det gaar dog ud paa at afskaffe 40 pCt. af den. Hvorfor ikke nævne Tingene, som de er? Jeg har den Opfattelse, at den største Tjeneste, der kan gøres Grundskyldstanken her i Landet i Øjeblikket, er at gaa frem ad de tre Veje, Regeringen har anvist: Indkassering af en meget stor Del af den fremtidige Værdistigning, Afskaffelse af saa stor en Del af Ejendomsskylden, som her er foreslaaet, og endelig at sætte Bom for al fremtidig Beskatning af nye Bygninger. Det anser jeg for den største Tjeneste, der kan gøres Grundskyldstanken, paa samme Maade som jeg mener, at den største Skade, der kan gøres Grundskyldstanken, er at fremsætte et saadant Lovforslag som det, det ærede Medlem har fremsat, og til hvis Forstaaelse jeg desværre maa have nogen Undervisning, inden jeg helt er klar over det (*Hans Hansen: Køge-Resolutionen!*). Køge-Resolutionen! Svaret derpaa er indeholdt i det, jeg har sagt. Køge-Resolutionens Principper har jeg til enhver Tid godkendt og arbejdet hen til Gennemførelsen af, og de foreliggende Lovforslag er det største Skridt, der endnu er gjort herhjemme i den Retning.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Fibiger, at der er ingen Grund til at skændes eller diskutere om, hvad der staar i det konservative Folkepartis Program af 1915; det kan enhver se; der staar, at der skal ved Ejendomsbeskatningen føres en Del af Skatten over paa Jorden. Dermed

kan ikke være ment en Beskatning af Jord gennem Ejendomsskyld, for saa var det nemlig meningsløst at sætte det ind i Programmet, fordi vi paa det Tidspunkt havde den Form for Ejendomsskatter. Der kan kun menes, at Partiet den Gang har ønsket Overførelse af en Del af Skatterne direkte paa Jorden, alt det, som Partiet i 1922 og 1926 og i Dag staar som Modstandere af. Det kan der fornuftigvis ikke være nogen Tvivl om. Det er en ærlig Sag at faa en anden Opfattelse, blot det ærede Medlem vil erkende det.

Det ærede Medlem sagde, at den her foreslaaede Ændring i Amtsbeskatningen ingen Følger vilde faa, idet den Grundskyldspromille, der skulde overskrides for at kunne foretage direkte Ligning, er sat saa højt, at Amterne ikke herefter vilde kunne gøre dette. Denne Opfattelse maa bero paa en Fejlæsning af Forslaget. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at Forslaget gaar ikke ud paa, at der ikke kan udskrives andre Skatter, forinden den nuværende Grundskyldspromille er 8,5, nej, det gaar ud paa, at det ikke kan ske, saalænge Amtets samlede Udgifter ikke udgør 8,5 pro mille af Grundværdien i Amtet. Hvis det ærede Medlem vil se den nuværende Amtsbeskatning igennem, vil han se — jeg har ikke Tallene ved Haanden i Øjeblikket, men i alt Fald er det sikkert —, at et Flertal af Amter ogsaa herefter vil kunne udskrive Skatter efter de her foreslaaede Regler. Disse Regler vil oven i Købet føre med sig en større Ensartethed i Amtsbeskatningen ved Amternes Anvendelse af anden Beskatning end Ejendomsbeskatningen. Forholdet er nu det ganske irrationelle, at visse Amter anvender § 50, skønt de har en langt mindre Ejendomsbeskatning end andre Amter, der ikke anvender § 50. Grænsen foreslaas nu sat paa en saadan Maade, at den vil opfordre Amterne Landet over til en nogenlunde ensartet Fremgangsmaade.

Med Hensyn til Værdistigningsskatten, da ligger Forholdet her ganske klart. De Konservative siger, at de i Teorien er Tilhængere af den, men naar den skal gennemføres, opstiller de det System, der er brudt sammen overalt, hvor man har anvendt det, det System, der beror paa Konstatering ved Salg. Selv om det var muligt at praktisere det, vilde det i øvrigt medføre den allerstørste Ulighed, idet de, der i længere Tid besidder deres Ejendomme, er fuldkommen skattefri af de Fordele, der er opnaaet, medens de, der er nødt til at sælge deres Ejendomme, straks rammes